

Svar (24/11 03)

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Jeg har til brug for besvarelse af spørgsmålet anmodet Danmarks JordbrugsForskning om en udtalelse.

Danmarks JordbrugsForskning udtaler følgende:

»Der blev i 1996 gennemført en undersøgelse hos en lang række danske vildtopdrættere med henblik på, at få et overblik over, hvilke opdrætningssystemer, der blev anvendt, samt at vurdere forekomsten af fjerpilning og kannibalisme i opdrættet (Kjaer, 1997). Det viste sig, at mere end 80% af alle opdrættere anvendte fjerpilningshæmmende midler og forekomsten af fjerpilning var lav. Det kunne derfor forventes, at et forbud mod anvendelse af fjerpilningshæmmende midler af plastik, som blev fremsat i bekendtgørelsen, ville føre til dyrevelfærdsmæssige problemer grundet fjerpilning og kannibalisme. Der blev på den baggrund dispenseret fra forbudet mod anvendelse af fjerpilningshæmmende midler. Samtidig blev der igangsat forskning med henblik på at udvikle systemer til opdrætning af fasaner uden brug af fjerpilningshæmmende midler. Denne forskning blev finansieret af midler fra Fonden til produktudvikling i skovbruget og træindustrien (48%) og af Foreningen af Danske Herregårdsjægere (52%). Gennem en række forsøg er det lykkedes at udvikle opdrætningssystemer, hvor fasaner kan opdrættes til 42 dages alder uden brug af fjerpilningshæmmende midler og alligevel uden forekomst af fjerpilning. De faktorer, der har vist sig mest vigtige, er lav belægningsgrad og stor grad af berigelse i opdrætningsmiljøet gennem hele opdrætningsperioden. Resultaterne er formidlet både nationalt og internationalt, via undervisning af nye vildtopdrættere, foredrag på møder samt artikler, se f.eks. Kjaer (2001, 2002a, 2002b og 2003). Med hensyn til de voksne fasaner kan der forventes problemer, når fjerpilningshæmmende midler ikke kan anvendes længere. Med hensyn til opdrætning af agerhøns er problemerne med fjerpilning og kannibalisme generelt mindre end hos fasaner, og det formodes, at resultaterne opnået med fasaner delvis kan overføres til opdrætning af agerhøns.«

På den baggrund og henset til Fødevaredirektoratets udtalelse i besvarelse af spørgsmål nr. S 710 vil den i bekendtgørelse om opdræt af fjervildt give dispensation til anvendelse af fjerpil-

ningshæmmende midler af plastik ikke blive forlænget, når den udløber den 31. december 2003.

Det skal bemærkes, at som anført i min besvarelse af 19. november 2003 på spørgsmål nr. S 620 til Kristen Touborg (SF), har jeg bedt Fødevaredirektoratet om at evaluere de gældende regler om opdræt af fjervildt. I den forbindelse vil direktoratet blandt andet undersøge hvilke alternative muligheder, der kan anvendes i stedet for fjerpilningshæmmende midler, således at fjerpilning hos de voksne fasaner begrænses mest muligt.

Spm. nr. S 713

Til fødevareministeren (14/11 03) af:

Inger Bierbaum (S):

»Kan ministeren bekræfte, at de forhold der er beskrevet i undersøgelsen »Thaler, E. (1986): Studies on the behaviour of some Phasianidae chicks at the Alpenzoo-Insbruck. – Int. Conf. World Pheasant Assoc. 3: 82-89« der peger på, at det ikke er medfødt, at hønsefugle er genetisk bestemt til at kunne tage sig i agt for sine fjender tillige gør sig gældende for agerhøns og fasaner?«

Svar (24/11 03)

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Jeg har til brug for besvarelse af det stillede spørgsmål indhentet følgende udtalelse fra Danmarks JordbrugsForskning, til hvilken jeg henholder mig:

»Hønsefugles anti-predator adfærd bestemmes både genetisk og gennem indlæring. Det formodes, at den væsentligste del af anti-predatoradfærd (adfærdssreaktion i forhold til rovdyr) er genetisk bestemt og medfødt (Dowell, 1987). Der er dels en generel frygt, dels en mere specifik adfærdssreaktion i forhold til den specifikke predator. F.eks. forekommer en type reaktion på angreb fra rovfugle (fuglen ligger helt stille og trykker sig) og en anden type reaktion på angreb fra ræve og lign. (fuglen flyver op og flygter). For at undgå unødige reaktioner på stimuli, der alligevel ikke er farlige, kan reaktionen dæmpes gennem en såkaldt habituering; fuglen vænner sig til, at den pågældende stimu-